

Dzieje Słowian i świata na tle religii – 3

23 lutego 2022

Wielkie wojny w galaktyce

„Wedy” nauczają, że w dalekiej prehistorii ciemny bóg (Czarnobóg) – Szatan postanowił obejść wszechświatowe prawa wspinaczki po Złotej Drodze Rozwoju Duchowego, zdjąć ochronne pieczęcie z ukrytej starej mądrości, stanowiące obostrzenia dla światów niższych, skąd się wywodził. Postanowił podstępnie wykraść dostęp do ukrytej starej mądrości wszystkich światów najwyższych. Jasny bóg (Białobóg) połączył jasne siły w obronie boskich praw, w rezultacie czego wywiązała się wielka Assa – wojna z ciemnymi mocami z niższych światów.

Światłe siły zwyciężyły, ale część dawnej wiedzy jednak znalazła się w niższych światach. Uzyskawszy wiedzę przedstawiciele tych światów zaczęli na skróty wspinaczkę po Złotej

Drodze Rozwoju Duchowego. Jednak oni nie nauczyli się rozróżniać dobra od zła i stale próbowali wprowadzać

najpodlejsze formy życia w graniczące ze światem ciemności obszary, gdzie znajdują się gwiazdozbiory: Wielkiej Niedźwiedzicy, Oriona, Małego i Dużego Lwa.

Aby ciemne siły nie mogły dostawać się na światłe/jasne Ziemi, bogowie-obroncy stworzyli ochronną granicę, która przechodziła przez planety i gwiazdy wskazanych gwiazdozbiorów, a także przez światy Jawię (świat ludzi, świat fizyczny-materialny), Nawię (świat duchowy, świat astralny) i Prawię (świat bogów, świat mentalny). Nasza planeta także znajduje się na tej granicy, a ludzkość staje się świadkiem i uczestnikiem wojen.

Istoty z niższych światów stanowiące siły ciemności, służące ciemnemu bogu – Szatanowi, przekraczały i przekraczają przygraniczne obszary dzielące obydwie światy. Atakują jasne światy, w tym naszą Ziemię. Istoty gadzie stanowiące siły ciemnych światów, zostały nazwane w „Wedach” kościejami a w „Biblii” szatanami i diabłami.

W tamtych starożytnych czasach Midgard (nasza Ziemia) znajdowała się na przecięciu ośmiu kosmicznych dróg, które wiązały zagospodarowane planety w dziewięciu gwiazdozbiorach światłych/jasných światów, włączając gwiazdozbiór Rasy (Lwa), gdzie żyli tylko przedstawiciele białej rasy. Praojczyzna licznych przodków białej rasy aryjsko-słowiańskiej znajduje się w gwiazdozbiorze Rasy (Lwa) na planetach w systemie słonecznym Żłotego Słōńca, współczesna nazwa – Beta Lew albo Denebola. Jego nazywano Jarowielkim Żłotym Słōńcem, ono jest jaskrawsze w promieniowaniu potoku świetlnego, większe rozmiarem i masą, niż ziemskie Jaryło-Słōńce (Młode-Słōńce).

Wokoło Żłotego Słōńca obraca się planeta Ingard-Ziemia, okres obiegu której wynosi 576 dób. Ingard ma dwa Księżyce: Duży Księżyc z okresem obiegu 36 dni i Mały Księżyc z okresem obiegu 9 dni. Na Ingard-Ziemi istnieje życie biologiczne, podobne do życia na Midgard-Ziemi – naszej Ziemi.

Różni ludzie zamieszkujący Ziemię

„Wedy” przekazują, że ludzie zjawili się na Ziemi podczas ich migracji z planet innych gwiazdnych systemów, na wielkich kosmicznych maszynach latających, wajtmarach. A na Ziemi do tego czasu były tylko rośliny i zwierzęta, oraz hominidy ziemskie (*Homo erectus*), które nie zdążyły jeszcze przejść drogi ewolucji do poziomu istot rozumnych, którymi są ludzie.

Obecnie na Ziemi mieszkają ludzie z różną karnacją i różnym terytorium pobytu. Wedy podają, że ziemska ludzkość ma przodków, którzy przybyli na Ziemię w różnym czasie z różnych gwiazdozbiorów. Gwiazdozbiory, z których pochodzą ludzie którzy przybyli na Ziemię w czasie wielkiej wojny w galaktyce: Lwa (Wielkiej Rasy) – rasa biała; Wielkiego Smoka – rasa żółta; Ognistego Smoka – rasa czerwona; Mrocznego Nieużytku – rasa czarna; Piekielnego Świata – rasa szara. Różne karnacje zależą od intensywności świetlnej słońc w czasie ewolucji ludzi na planetach na których żyli.

W jednej z bitew drugiej wielkiej Assy (wojny) na powyższej granicy światów wielki statek kosmiczny wajtmara, przewożący przesiedleńców – w tym z Ingard-Ziemi, został uszkodzony i wylądował na Midgard-Ziemi. Wajtmara opadła na północny kontynent, który został nazwany przez gwiazdnych podróżnych Daaria (Darem Bogów, Darem Arian), późniejsze nazwy to Hiperborea, Arktyda, Arktyka. Część przybyszy z gwiazd postanowiła zostać na Ziemi, którą nazywali Midgard. Ziemia nie miała wtedy nachylenia swojej osi jak dziś i posiadała ciepły i łagodny klimat w północnych szerokościach.

Następnie nastąpiło przeniesienie się z Ingard-Ziemi ludzi białej rasy na Midgard-Ziemię, na Daarię. Przesiedleni ludzie na Midgard-Ziemię pamiętali o swojej starej praojczyźnie i tytułowali siebie „dażdbogowi wnukowie”, tj. potomkowie tych rodów wielkiej rasy, które żyły pod blaskiem Złotego Słońca. Żyjących na Midgard-Ziemi zaczęli nazywać wielką rasą, a

pozostałych żyjących na Ingard-Ziemi – starą rasą. Ponadto ci, którzy przybyli na Midgard- Ziemię, nazywali siebie również Asami, w znaczeniu, potomkowie niebieskiej rasy, która brała udział w wielkiej wojnie – Assie. A terytorium ich dalszego rozsiadlenia zaczęło nosić nazwę Asiej (później Azją), ponieważ zasiedlili ją Asy.

Wśród przybyszy wielkiej białej rasy znajdowali się przedstawiciele czterech rodów zjednoczonych ziem wielkiej rasy: rody Ariów – h'Aryjczyków i da'Aaryjczyków; rody Słowian – Rassieny i Świętorusy/Światorusy. To byli ludzie z białą karnacją i wzrostem niewiele ponad 2 metry, ale mieli różnice we wzroście, w kolorze włosów, w kolorze oczu i w grupie krwi. Rody te założyły aryjsko-słowiańską cywilizację Hiperborei II, a po niej inne cywilizacje na Ziemi.

Sojusznikami białej rasy w bitwie z siłami ciemności byli ludzie z gwiazdozbioru Wielkiego Smoka – rasa żółta. Im przydzielono do zamieszkania na Ziemi miejsce na południowym wschodzie, są to współczesne Chiny. Drugimi sojusznikami, byli ludzie z gwiazdozbioru Ognistego Smoka – rasa czerwona. Im przydzielono miejsce do zamieszkania na ziemiach na Zachodnim (Atlantyckim) Oceanie. Następnie, z przyjściem do nich rodów rasy białej z Białoźrecza na Syberii, ta ziemia zaczęła nosić nazwę Ziemia Antów lub Antłania (po starogrecku – Atlantyda).

Czwartą rasą zamieszkującą Ziemię są ludzie z gwiazdozbiorów Mrocznego Nieużytku – rasa czarna. Przesiedlono ich na Ziemię z różnych ginących planet w gwiazdozbiorach Mrocznego Nieużytku zniszczonych przez siły ciemności. Ich ulokowano na kontynencie afrykańskim w pasie równikowym (rasa murzyńska), oraz na Lemurii leżącej na obecnym Oceanie Indyjskim (rasa protodrawidyjska). To byli ludzie o czarnej karnacji, ponieważ ich planety obracały się wokół czerwonych słońc. Spektrum (widmo) promieniowania czerwonych słońc ustanowiło na poziomie genetycznym ich czarny w różnych odcieniach kolor skóry.

Wszystkie wymienione wyżej cztery rasy ludzi chociaż różnią

się karnacją, mają jeden genotyp. Pomimo tego „Wedy” zakazują mieszania się ras, a szczególnie z rasą szarą, aby nie tworzyły się negatywne mutacje genetyczne.

Wrogiem białej rasy i innych ras na Ziemi, są przedstawiciele z piekielnego świata, którzy potajemnie przeniknęli na Ziemię, dlatego terytorium ich pobytu nie jest określone. W „Wedach” oni nazwani są cudzoziemcami, a miejsce ich pierwotnego zamieszkiwania – Piekłem. Jak wskazują „Wedy”, posiadali szarą skórę, oczy koloru mroku, służą rasie gadziej, kościejom z piekielnego świata, stanowią na Ziemi kainowe plemiona. Byli początkowo dwupłciowi (hermafrodytami), mogli być kobietą albo mężczyzną, zależnie od faz Księżyca zamieniała się ich orientacja seksualna.

Stwarzali oni wszelkie fałszywe religijne kultury. Zagrażali wszystkiemu cudzemu. Wszystkie ich myśli były kierowane tylko w kierunku osiągnięcia władzy nad innymi rasami, okupacji i niewolenia innych narodów. Cel cudzoziemców – naruszyć harmonię panującą w świecie światła i zdruzgotać rasę białą, potomków rodu niebieskiego. Oni idą tak daleko na tyle, na ile tylko ludzie im na to pozwolą i nie stawiają zdecydowanego oporu. W określeniu biblijnym rasa szara są to kainowe ludy, posiadające geny zła, służą i spełniają wolę Szatana na Ziemi.

Szarzy ludzie przybywali na Ziemię w niedużych ilościach w różnych czasach. Ale w masowym trybie, jak świadczą „Wedy”, ostatni raz przybyli około 5,8 tys. lat temu (3760 rok p.n.e.) i zajęli wtedy wolne ziemie na wyspie Sri Lanka, a później rozeszli się po świecie.

Rasa szara, kainowe plemiona mają inny genotyp, pierwotnie dwupłciowy. Ale łącząc się i miesząc z ludźmi, stopniowo przeobrazili się w jednopłciowe istoty, ale mają duże odchylenia genetyczne i seksualne (pederastów, lesbijek, sadystów, masochistów, umysłowo zacofanych, posiadających geny zła, itp.). Kiedy zaczęli się łączyć i mieszać z innymi rasami i rozmywać w społecznościach ludzkich został naruszony

genetyczny fundament pozostałych ras. Dążenie do panowania nad innymi ludźmi, także staje się wynikiem tego pomieszania ras, co powinno być postrzegane i rozpatrywane w społeczeństwie jak patologia.

Ciąg dalszy nastąpi

Autorstwo: Stan Rzeczy

Ilustracja: [OctavY](#) (CC0)

Źródło: WolneMedia.net